

[Carl Petersen.]

han taler om Frihed for Landbrugserhvervet. Saa er det ikke helt rigtigt at betegne det som noget, der ikke vedkommer denne Sag, at andre end Landbruget kan fede Svin, for det kunde udmærket være blevet til ubodelig Skade for det danske Landbrug; jeg henviser blot til de Svinefabrikker, der i sin Tid voksede op ude over Landet, de havde ikke den fjerneste Forbindelse med det danske Landbrug som saadan, men var ren og skær Industrivirksomhed. Næste Gang det ærede Medlem prøver paa at sige en Vittighed, tror jeg, han skulde forme den paa en lidt pænere Maade.

Angaaende min Udtalelse om, at Rugen er blevet holdt tilbage, vil jeg blot sige, at jeg kan jo ikke forbyde det ærede Medlem at blive indigneret, men Sandheden er dog, at Rugen kom ikke frem, Sandheden er, at to af Venstres betydelige Mænd, to betydelige Organisationsledere, Hr. Hauch og Hr. Tvedegaard, har henvendt sig til Landbruget om at holde op med den Historie — det ærede Medlem Hr. Løje ryster paa Hovedet, men jeg hørte dog i Radioen Hr. Hauchs Udtalelse paa Delegeretmødet i Aarhus, hvor han netop fremsatte en Advarsel; jeg hørte ogsaa, han blev skældt ud for det, og ogsaa, hvad han svarede. Det tyder alt sammen paa, at ogsaa de nævnte to Herrer har haft en Anelse om, at det, der foregik, var utilstedeligt. I Stedet for at vende Indignationen mod mig skulde det ærede Medlem henvende sig til sine Partifæller om det Spørgsmaal. Jeg gjorde opmærksom paa Forholdet, jeg advarede imod det, og den Maade, de ærede Ordførere tog paa det, maa vel være en Indrømmelse af, at de Herrer Ordførere er enige med mig om, at det er utilstedeligt, at man gør den Slags Ting, og saa har jeg jo opnaaet noget, i hvert Tilfælde faaet konstateret, at vi er enige paa det Punkt, at saadan bør danske Landmænd ikke bære sig ad over for disse Foranstaltninger.

Det ærede Medlem Hr. Grønning talte om Forhøjelse af Indmalingsprocenten. Paa det nuværende Tidspunkt kan man vel ikke sige, om de Procenter, der er fastsat, er for store, eller de er for smaa. Jeg mener, man maa fare med Lempe, fordi det er noget nyt, man begynder paa. Det er et Omraade, man ikke før har beskæftiget sig med i dansk Lovgivning og det kan ikke nægtes, at der er andre Interesser end lige netop den at faa afsat Kornet. Der er sikkert et Spørgsmaal om Sundheden, og der kan ogsaa paa de tek-

niske Omraader være Vanskeligheder, som maaske med Tiden kan afhjælpes.

Det er jo i hvert Tilfælde bekendt, at den danske Hvede ikke er meget proteinholdig. Det er maaske et Spørgsmaal, der, hvis vi vinder Tid, kan afhjælpes ved nye Sorter; maaske en Indsats ved Forsøg o. s. v. kan klargøre dette Spørgsmaal. Men det er ikke saa ligetil i Øjeblikket, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at man begynder med Procenter, der er forsvarlige. Hvis denne Lovgivning skal fortsættes, kan man saa efterhaanden paa en fornuftig Maade prøve at udbygge den.

Angaaende det private Lovforslag om Forhøjelse af Priserne, vil jeg sige, at det fik vi jo ikke nogen rigtig naturlig Forklaring paa af den ærede Ordfører Hr. Grønning. Det ærede Medlem mente, at jeg tog fejl af Mindstepriser og Maksimalpriser. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem fik den Opfattelse; jeg spurgte jo udtrykkeligt det ærede Medlem, om han ønskede indført — jeg nævnte ikke Maksimalpriser, men jeg brugte Udtrykket faste Priser, og om Landmanden naar som helst og hvor som helst skulde sikres de i Loven fastsatte Priser. Jeg fik ikke nogen rigtig Forklaring paa, hvordan den ærede Ordfører havde tænkt sig, at disse Bestemmelser skulde formes, men jeg tager sikkert ikke fejl af, at det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Udtalelser om dette Spørgsmaal i Virkeligheden dækkede det, det ærede Medlem Hr. Grønning gerne vilde have sagt.

Jeg spørger saa igen: Er de Herrer saa ogsaa samtidig indforstaaet med at gennemføre de Love og Foranstaltninger, som ganske naturligt maa være sideløbende med en saadan Politik? Der findes andre i Landbrugserhvervet end de Mennesker, der har Skøde paa Ejendommene; der findes ogsaa en Del Mennesker, der er med i det daglige Arbejde, og som maaske ogsaa i dette Forhold kunde have Krav paa en vis Opmærksomhed. Jeg tror og haaber paa, at stadig større og større Dele af den danske Befolkning vil indrømme, at til Landbrugserhvervet hører ogsaa Landbrugets Arbejdere.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var ikke misfornøjet med Landbrugsministerens Lovforslag, men kunde selvfølgelig ikke lade denne Lejlighed gaa hen uden at komme med enkelte politiske Bemærkninger. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem maa sige noget, og at han ogsaa maa sige det, han sagde. Vi nærmer os en Valgdag, og det vil ikke blive nemt for det